

Εγκώμιο στον Ευαγγελιστή Ιωάννη (8 Μαΐου) Μέρος 3ο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

θ'. Είδες σε ποιό άπειρο ύψος ύψωσε (ο

Ιωάννης) το μάτι της διανοίας του; Το τρίτο είναι της φράσεώς του το στερέωσε στη διάνοιά μας σαν να ήταν κάποιος ουρανός. Ωστε ο νους, που μέχρι τώρα υφίσταται σαν κάποια ποικιλία του φωτός, επειδή και αυτός είναι πρώτος από όλες τις δυνάμεις της ψυχής, να μην μπορεί και αυτός να πάει πιο πέρα, ακόμη και αν αεροβατεί από μη αποδεκτή πολυπραγμωσύνη. Αλλά, κατά κάποιο τρόπο, ο νους αρκούμενος στις εφέσεις του, επιστρέφει προς εκείνα που έγιναν έπειτα ή που βρίσκονται προς ενέργεια, προς τα οποία και συγγενεύει, βλέποντας τά δημιουργήματα και δοξάζοντας τον αριστοτέχνη δημιουργό, δηλαδή τον ένα και άναρχο Τριαδικό Θεό, ό οποίος επιβλέπει όλα όσα υπάρχουν.

Ποιά είναι αυτά; Είναι τα Σεραφίμ, τα Χερουβίμ, οι Θρόνοι, οι Δυνάμεις, οι Εξουσίες, οι Κυριότητες, οι Αρχές, οι Αρχάγγελοι, οι Άγγελοι. Είναι έπειτα αυτά που τα προσεγγίζουμε με τις αισθήσεις μας, δηλαδή τα αισθητά, ο ουρανός, ο

ήλιος, η σελήνη, τα άστρα, ο αέρας, η γη, η θάλασσα, τα ζώα που ζουν στη γη, στα νερά , στον αέρα , τα φυτά, τα βοσκήματα και όλα γενικά τα έμψυχα και άψυχα. Γιατί όλα αυτά και όσα ακόμη υπάρχουν στους δύο κόσμους, τον υλικό και τον πνευματικό, και τα οποία δεν μπορούμε να τα ονομάσουμε, ο Ιωάννης τα εννόησε με τη φράση που διατύπωσε, ότι δηλαδή «όλα όσα υπάρχουν έγιναν με την προσταγή του Θεού, δηλαδή με τη συνεργασία του Υιού και Λόγου, και τίποτε από αυτά που υπάρχουν δεν έγινε χωρίς τη δύναμη και τη θέλησή του». [\(περισσότερα...\)](#)